

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΗ (3)

Στό προηγούμενο τεύχος, γράψαμε ότι τό κεντρικό θέμα του βιβλίου της Αποκάλυψης είναι ή Δευτέρα Παρουσία του Χριστού.

Καί κατά πρώτον τό βιβλίό αυτό λέγει για τά γεγονότα εκείνα, πού θά προηγηθούν της παρουσίας αυτής του Χριστού. Για τά γεγονότα αυτά δέν μιλάει μόνο ή Αποκάλυψη, αλλά τά διαβάζουμε καί σέ άλλα σημεία της Παλαιάς καί της Καινής Διαθήκης.

Ένω όμως τά όσα γράφει ή Καινή Διαθήκη για τά γεγονότα αυτά, είναι σχεδόν σαφή, στην Παλαιά Διαθήκη χρειάζεται μεγαλύτερη προσοχή. Όταν ή Παλαιά Διαθήκη μιλάει για την Παρουσία του Χριστού, μπορεί νά έννοει είτε την Πρώτη είτε την Δευτέρα Παρουσία, ή καί τίς δύο μαζί. Γι' αυτό ό λόγος συγχέεται.

Ένα παράδειγμα: "Όταν από μεγάλη απόσταση βλέπουμε δύο βουνά, μάς φαίνεται ότι τά βουνά αυτά είναι κολλητά. Έτσι καί εδώ: Ό προφήτης της Παλαιάς Διαθήκης βλέπει έν Πνεύματι τό ένα «βουνό», την Πρώτη δηλαδή Παρουσία του Χριστού· καί έν Πνεύματι πάλι βλέπει καί τό δεύτερο «βουνό», την Δευτέρα δηλαδή Παρουσία του Χριστού καί εκφράζει καί τίς δύο Παρουσίες μαζί, μέ τίς ίδιες λέξεις. Τό φαινόμενο αυτό στή θεολογία λέγεται «Συνόρασις».

Γράψαμε ότι τά γεγονότα, τά πριν από την Δευτέρα Παρουσία του Χριστού, λέγονται «Σημεία». Καί λέγονται έτσι, είπαμε, γιατί μάς οδηγούν κάπου άλλου. Μάς οδηγούν στή μετάνοια. Ό άγιος Ιωάννης, ό Πρόδρομος καί Βαπτιστής του Κυρίου μας για την Πρώτη Παρουσία του Χριστού κήρυττε στους ανθρώπους καί έλεγε: «Μετανοείτε, ήγγικε γάρ ή Βασιλεία των ουρανών». Αλλά μέ βάση τό φαινόμενο της «Συνόρασης», τό ίδιο κήρυγμα άρμόζει καί για την Δευτέρα Παρουσία του Χριστού.

Γι' αυτό καί τό κήρυγμα της Αποκαλύψεως, πού μιλάει διά των «Σημείων» της για την Δευτέρα του Χριστού Παρουσία, τό κήρυγμά της, είναι καί αυτό ή μετάνοια.

Τά πριν από την Δευτέρα Παρουσία του Χριστού γεγονότα, είναι φοβερά. Καί οι προφήτες στην Παλαιά Διαθήκη, προτού νά μιλήσουν για την έλευση της Βασιλείας του Θεού, μιλάνε πρώτα για άναταραχές στό σύμπαν, όπως άρμόζει για την θεοφάνεια, πού πρόκειται νά έπακολουθήσει.

Έτσι ό προφήτης Άμώς παριστάνει κάπου την άψυχη κτίση νά τρέμει καί νά θρηνεί, όταν μιλάει ό Θεός. Λέγει: «Ό Κύριος βρυχάται από την Σιών καί άκούεται ή φωνή Του από την Ιερουσαλήμ. Μαραίνονται τά βοσκοτόπια καί ξηραίνεται ή κορυφή του Καρμήλου»!

Αλλά άν είναι φοβερά καί τρομερά τά «Σημεία» της Αποκάλυψης για τους άμαρτωλούς για νά τους κεντρίσουν σέ μετάνοια, τί θά γίνουν τά πιστά παιδιά του Θεού, οι άκόλουθοι του «έσφαγμένου Άρνίου»; Θά έχουν καί αυτοί την άγωνία καί τόν φόβο ότι θά συμπαρασυρθούν καί αυτοί στην καταστροφή; Όχι! Για τά παιδιά Του ό Θεός λαμβάνει ειδική μέριμνα.

Έδώ, πρέπει νά ξέρουμε αυτό τό ώραίο καί γλυκό πού παρατηρούμε στην Αποκάλυψη για τά παιδιά του Θεού. Στην Αποκάλυψη, μετά από την παρουσίαση όρισμένων τρομερών «Σημείων», διακόπτεται άπότομα ή συνέχεια καί παρεμβάλλεται μία ήρεμη καί παρήγορη σκηνή, πού αναφέρεται στην τύχη των πιστών. Έτσι μετά την λύση των 6 σφραγίδων (6,1-17) έχουμε μία μεγάλη περικοπή (7,1-17), πού αναφέρεται στην έξαιρετική θέση των έκλεκτών παιδιών του Θεού· καί έπειτα άκολουθεί ή λύση της έβδομης σφραγίδας.

Τό ίδιο καί μετά τά έξι σαλπίσματα (8,7-9,21. 10,1-11,14). Καί μετά τά φοβερά γεγονότα περί του Άντιχρίστου (κεφ. 12-13) έχουμε καί εδώ πάλι την τρυφερή καί παρήγορη εικόνα του Άρνίου μέ τους «έκατόν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες» πιστούς, οι όποιοι, όπως οι όπαδοί του Άντιχρίστου έχουν τό σήμα του στα μέτωπά τους (13,16), έτσι καί αυτοί, οι έκλεκτοί του Άρνίου, έχουν «τό όνομα Αύτου καί τό όνομα του Πατρός Αύτου γεγραμμένον επί των μετώπων αυτών» (14,1).

συνεχίζεται...

¹ Άμώς 1,2

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΗΝ ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ο ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

1. Ἡ Κυριακή ἡμέρα

Στό προηγούμενο τεύχος γράψαμε γιά τόν Ἡμερήσιο κύκλο τῆς προσευχῆς, τίς ὥρες δηλαδή τῆς ἡμέρας πού πρέπει νά προσευχόμαστε.

Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶναι ὅτι τήν προσευχή μας μποροῦμε νά τήν κάνουμε κάθε ὥρα καί κάθε στιγμή, «ἐν παντί καιρῷ καί πάση ὥρα». Ὅπως, ὅταν ἔχουμε ὄρεξη γιά φαγητό, πηγαίνουμε καί τρῶμε, ἔτσι καί ὅταν ἔχουμε ὄρεξη γιά προσευχή, ὅποιαδήποτε ὥρα, ἄς πηγαίνουμε νά προσευχόμαστε.

Ἐκτός ὅμως ἀπό τόν Ἡμερήσιο Κύκλο προσευχῆς ἔχουμε καί τόν Ἑβδομαδιαῖο Κύκλο. Καί ἀρχίζουμε ἀπό τήν Κυριακή ἡμέρα.

Ἡ Κυριακή, λέγεται ἔτσι, γιατί εἶναι ἡμέρα τοῦ Κυρίου μας. Κάθε ἡμέρα βέβαια εἶναι ἡμέρα τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ἡ ἡμέρα τῆς Κυριακῆς εἶναι ιδιαίτερα ἀφιερωμένη σ' Αὐτόν. Ἡ ἡμέρα αὐτή στά Εὐαγγέλια λέγεται «μία τῶν Σαββάτων».

Ὅλη τήν ἐβδομάδα οἱ Ἰουδαῖοι τήν καλοῦσαν «Σάββατα». Ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδας λεγόταν «πρώτη τῶν Σαββάτων», ἡ δεύτερη ἡμέρα «δευτέρα τῶν Σαββάτων», κ.λπ., καί ἡ τελευταία ἡμέρα, ἡ ἑβδόμη, λεγόταν κατ' ἐξοχήν «Σάββατον». Ἐπειδή ὅμως στήν ἑβραϊκή γλώσσα τό ἀριθμητικό ἐπίθετο ταυτίζεται μέ τό ἀπόλυτο, γι' αὐτό, τήν πρώτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος, ἀντί νά τήν λέμε «πρώτη τῶν Σαββάτων», τήν λέμε «μία τῶν Σαββάτων». Αὐτή τήν ἡμέρα, τήν πρώτη τῆς ἐβδομάδος, ἀναστήθηκε ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός καί γι' αὐτό ἀνήκει ιδιαίτερα σ' Αὐτόν.

Ἡ Ἐκκλησία μας τήν ὀνόμασε Κυριακή ἡμέρα. Ἀλλά, ὅπως μᾶς λέγουν οἱ ἅγιοι Πατέρες, ἔγινε καί ἡ δημιουργία τοῦ κόσμου. Αὐτή τήν ἡμέρα πάλι ἔγινε καί ἡ ἀναδημιουργία τοῦ κόσμου μέ τόν Εὐαγγελισμό τῆς Παναγίας μας καί τήν Κυριακή, πρόκειται νά γίνει καί ἡ Δευτέρα τοῦ Κυρίου Παρουσία.

Τό θεῖο ὄραμα, τό ὅποιο διαβάζουμε στό βιβλίο τῆς Ἀποκάλυψης, πού μιλάει γιά τήν Παρουσία αὐτή τοῦ Χριστοῦ, τό εἶδε ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης τήν Κυριακή ἡμέρα². Αὐτή ἡ Κυριακή τῆς Δεύτερης Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ δέν θά τελειώσει ποτέ, δέν θά ἔχει βραδιά, θά εἶναι ἀβράδιαστη Κυριακή! Ἡ αἰώνια ζωή, λοιπόν, θά εἶναι μιά ἀτέλειωτη καί αἰώνια Κυριακή. Αὐτή εἶναι ἡ «ὄγδοη ἡμέρα» τῆς αἰωνιότητος.

Πρέπει νά τιμᾶμε τήν ἡμέρα αὐτή μέ τόν ἐκκλησιασμό μας. Ἰδιαίτερα πρέπει νά συνηθίσουμε στόν ἐκκλησιασμό τῆς Κυριακῆς τήν νέα γενεά καί τά πιό μι-

κρά ἀκόμη παιδιά. Γιατί ἐμεῖς οἱ πνευματικοί σας πατέρες μέ πόνο παρατηροῦμε ὅτι ἀπό τά νέα παιδιά μας χάνεται ἡ Κυριακή ἡμέρα. Στό μέλλον, ὅταν θά μεγαλώσουν καί θά γίνουν γονεῖς, πῶς νά μιλήσουν στά δικά τους παιδιά γιά ἐκκλησιασμό τήν Κυριακή;

Νά ἔνα παράδειγμα, γιά νά δοῦμε πόση ἀχαριστία πρὸς τόν Θεό μας εἶναι τό νά μὴν ἐκκλησιαζόμαστε τήν Κυριακή ἡμέρα. Τό παράδειγμα αὐτό εἶναι παρμένο ἀπό μία ὁμιλία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἦταν ἕνας πτωχός – λέει τό παράδειγμα αὐτό – πού καθόταν σέ μιά γωνιά τοῦ δρόμου καί ζητοῦσε

βοήθεια. Πέρναγαν οἱ ἄνθρωποι καί τοῦ ἔδιναν ἄλλος

μικρότερη καί ἄλλος μεγαλύτερη βοήθεια. Πέρασε ὅμως καί κάποιος κάποτε καί ἔδωσε σ' αὐτόν τόν ζητιάνο ἕξι λίρες. Τοῦ ἔδωσε ὄχι ἀπλῶς πολλά, ἀλλά πάρα πολλά. Πέστε μου, παρακαλῶ, τί ἔ-

πρεπε νά πεῖ ὁ ζητιάνος στόν φιλόνηρωπο αὐτόν κύριο; Τό λιγώτερο πού ἔπρεπε νά κάνει καί νά πεῖ ἦταν νά τοῦ πεῖ ἕνα θερμό εὐχαριστῶ γιά τήν μεγάλη βοήθεια πού τοῦ ἔδωσε. Ὁ ζητιάνος ὅμως, ὄχι μόνο αὐτό δέν εἶπε, ἀλλά ἀκοῦστε τί σκέφτηκε: Γιά νά μοῦ δώσει – σκέφτηκε – αὐτός σέ μένα ἕξι λίρες, γιά φαντάσου πόσα ἔχει! Δέν εἶναι καλά νά τόν σκοτώσω καί νά τοῦ πάρω καί τά υπόλοιπα; Αὐτό σκέφτηκε καί αὐτό ἔκανε. Κτύπησε λοιπόν ὁ ζητιάνος στό κεφάλι τόν καλό ἄνηρωπο, τόν ἔρριξε κάτω, τόν ἔφαξε καί τοῦ βρῆκε πάνω του μόνο μία λίρα. Δηλαδή, ὁ φιλόνηρωπος κύριος εἶχε ἑπτὰ λίρες, ἔδωσε τίς ἕξι στόν ζητιάνο καί κράτησε γιά τόν ἑαυτό του μόνο μία λίρα.

Κατηγορεῖτε, τόν κακό ζητιάνο; Καί βέβαια τόν κατηγοροῦμε. Ἀλλά τό ἴδιο κάνουμε καί μεῖς, ὅταν δέν ἐκκλησιαζόμαστε τήν Κυριακή ἡμέρα. Ἀκοῦστε: Ποιός εἶναι ὁ ζητιάνος; Ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι εἴμαστε ὁ ζητιάνος. Ζητιανареοί εἴμαστε στόν Θεό. Ὅλο «δεηθῶμεν» λέμε σ' Αὐτόν. Δῶσε Θεέ! Καί μᾶς δίνει ὁ Θεός τόν ἀέρα πού ἀναπνέουμε, τό νερό πού πίνουμε, τούς καρπούς τῆς γῆς, πού τρῶμε. Δῶσε Θεέ! Καί μᾶς δίνει ὁ Θεός ἕξι λίρες! Ποιός εἶναι οἱ λίρες; Ὁ χρόνος εἶναι χρῆμα. Ναι, μᾶς δίνει ὁ Θεός ἕξι λίρες, ἕξι μέρες! Μετρήστε: Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη, Πέμπτη, Παρασκευή, Σάββατο. Καί κρατάει ὁ Θεός γιά τόν ἑαυτό Του μόνο μία λίρα, μόνο μία μέρα, τήν Κυριακή ἡμέρα. Ἐμεῖς, ἀντί νά ποῦμε εὐχαριστῶ στόν Θεό γιά τίς ἕξι μέρες τῆς ἐβδομάδος πού μᾶς δίνει, Τοῦ ἀρπάζουμε καί τήν Κυριακή ἡμέρα καί τήν κάνουμε ἡμέρα ἰδικῶν μας θελημάτων.

Ἄς συνέλθουμε ἐπί τέλους, ἀδελφοί, ἄς μετανοήσουμε καί ἄς ἐπιστρέψουμε στόν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό, τόν Σωτῆρα μας, ζῶντες κατά τό πανάγιο θέλημα Του, ΑΜΗΝ.

² (βλ. Ἀποκ. 1,10)

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Τί πιστεύουν οι αίρεσεις για τον Χριστό (2)

Ἡ νέα λοιπὸν ὑπόσταση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποὺ εἶναι Θεάνθρωπος, παρουσιάζει δυσκολίες στὴν κατανόηση α) στὴ σχέση τῶν ἀντίθετων φύσεων σ' Αὐτὸν β) στὸ πρόβλημα τῆς ἐκδηλώσεως τῶν ιδιοτήτων τῶν δύο φύσεων στὴν ἐπίγεια ζωὴ Του. Στὴν προσπάθεια κατανόησεως καὶ ἐρμηνείας αὐτοῦ του σημείου, προέκυψαν πολλές συζητήσεις.

Καὶ στὶς συζητήσεις γιὰ τὴν πλήρη ἢ ὄχι θεότητα τοῦ Χριστοῦ προέκυψαν θεωρίες, οἱ ὁποῖες ξεφεύγουν ἀπὸ τὴ γνήσια παράδοση τῆς Ἐκκλησίας, ὡς πρὸς τὸ δόγμα τῆς σαρκώσεως τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἄλλες ἀρνήθηκαν τὴ θεότητα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἄλλες πάλι τὴν ἀνθρωπότητά Του. Στὶς συζητήσεις γιὰ τὶς δύο φύσεις τοῦ Χριστοῦ, ἐμφανίστηκαν θεωρίες ποὺ κατανόησαν σφαλερὰ τὸν τρόπο τῆς ἐνώσεως μεταξύ τους.

Οἱ ἰουδαϊζουσες καὶ ἐλληνίζουσες αίρετικές θεωρίες, ἄλλοτε μὲν ἀποδέχονταν κάποια ἀπόλυτη καὶ μοναρχικὴ ἔννοια γιὰ τὸν Θεό, χωρὶς κάποια ἐσωτερικὴ διάκριση στὴν οὐσία Του, ἄλλοτε δὲ τονίζοντας μονομερῶς τὴν ἀγάπη ἢ τὴ δικαιοσύνη Του, καὶ μὴν μπορώντας νὰ κατανόησουν στὸν Θεάνθρωπο τὴ συνάντηση καὶ ἐνωσὴ του ὑπερβατικοῦ Θεοῦ μὲ τὸν πεπερασμένο ἄνθρωπο, ἀπογύμνωσαν τὸν Χριστὸ ἀπὸ τὴν θεότητα καὶ ἀρνήθηκαν τὴ θεία τοῦ ὑπόστασι καὶ ἔτσι Τὸν δέχτηκαν ἀπλὸν ἄνθρωπο.

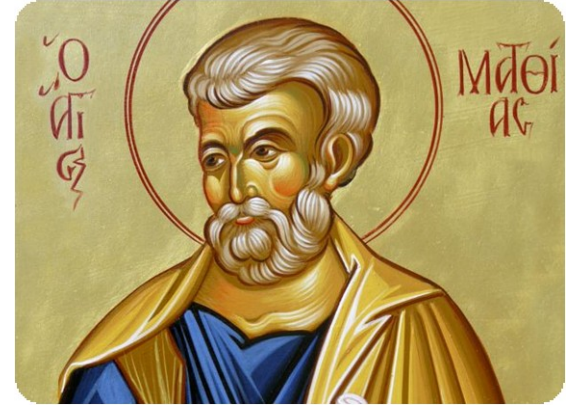
Τέτοιου εἴδους αίρετικές διαδασκαλίες, ποὺ ἐμφανίστηκαν νωρὶς στὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μὲ τὰ ὀνόματα τοῦ Ἐβριωνισμοῦ καὶ τῆς Μοναρχίας, ἀναπτύχθηκαν ἀργότερα, ἀκόμη περισσότερο στὰ τελειότερα συστήματα τοῦ Σαβελλιανισμοῦ καὶ τοῦ Ἀρειανισμοῦ.

Οἱ αίρετικές διδασκαλίες μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Ἐβριωνισμοῦ ἔχουν τὴν ἀρχὴ τους στὶς ιδέες τῶν ἐξ Ἑβραίων Χριστιανῶν γιὰ τὸν Μεσσία. Αὐτοὶ δὲν μπορούσαν α) νὰ συμβιβασοῦν τὴν αὐστηρὴ καὶ ἀπόλυτη μονοθεΐα τους μὲ τὴν ἔννοια τῆς θεότητος τοῦ Μεσσία, τὸν Ὅποιον περίμεναν ὄχι ὡς Θεὸ ἢ Θεάνθρωπο, β) νὰ κατανόησουν πῶς εἶναι ποτὲ δυνατόν το θεῖο νὰ μπεῖ κάτω ἀπὸ ὑλικά δεσμὰ καὶ περιορισμούς. Γι' αὐτὸ ἀρνήθηκαν τὴ θεότητα τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸν δέχτηκαν ὡς τελείως «κενὸν» ἀπὸ τὴ θεία οὐσία, ὡς «ψιλὸν» ἄνθρωπο, ὡς Προφήτη καὶ διδάσκαλο. Οἱ Ἐβριωνίτες, πρὶν ἀπὸ τὸν Ἄρειο, δέχονταν τὸ Χριστὸ ὡς κτίσμα.

Οἱ προτοῦ Σαβελλίου Μοναρχιανοί, προσκολλημένοι στὴ μονοθεΐα καὶ προσπαθώντας νὰ ἀποφύγουν τὴ διθεΐα, ἀκόμη καὶ τὴν ιδέα τῆς αὐτοταπεινώσεως τοῦ Χριστοῦ μὲ τὴν ἐνσάρκωση, δὲν τὴ δέχονταν, ἀλλὰ α) διὰ τῶν Θεοδοτιανῶν Τὸν ὁμολογοῦν «ψιλὸν» ἄνθρωπο, β) διὰ τοῦ Παύλου Σαμοσατέα δίδασκαν τὴν ἀποθέωση ἐνὸς ἀγαθοῦ ἀνθρώπου καὶ ὄχι ἐνσάρκωση Θεοῦ.

ΑΓΙΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Ἀπόστολος Ματθίας 9 Αὐγούστου

Ὅταν ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης ἐξέπεσε τοῦ χοροῦ τῶν δώδεκα Ἀποστόλων, τότε ἡ Ἐκκλησία ἀπεφάσισε νὰ ἐκλέξει καὶ νὰ τοποθετήσῃ στὴν θέση τοῦ κάποιον ἄλλον καὶ ἔτσι νὰ συμπληρώσῃ τὸν ἀριθμὸ τῶν δώδεκα Ἀποστόλων.

Ἐδῶ θὰ πρέπη ἀκόμη νὰ τονισθεῖ ὅτι στὴν ἐκλογή τοῦ Ἀποστόλου Ματθία, διασώζεται ὁ παραδοσιακὸς τρόπος ἐκλογῆς τῶν Ἐπισκόπων, οἱ ὁποῖοι εἶναι διάδοχοι των Ἀποστόλων.

Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἐγίνε αὐτὴ ἡ ἐκλογή περιγράφεται ἀπὸ τὸν Εὐαγγελιστὴ Λουκᾶ στὸ πρῶτο κεφάλαιο τοῦ βιβλίου τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Μετὰ τὴν ἐκλογή τοῦ πῆγε στὴν Αἰθιοπία ὅπου καὶ ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιο. Ἐκεῖ ὑπέστη διώξεις καὶ τιμωρίες ἀπὸ τοὺς Αἰθίοπες καὶ ἐτελείωσε τὴν ἐπὶ γῆς ζωὴ του μὲ μαρτυρικὸ θάνατο.

Ἡ δόξα τῶν ἁγίων Ἀποστόλων εἶναι τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου τῆς ἀγάπης, ἀλλὰ καὶ ὅλα ἐκεῖνα, ποὺ εἶναι συνδεδεμένα μὲ αὐτό, ἥτοι διώξεις, φυλακίσεις, ἐξορίες, ραβδισμοί, ἀτιμώσεις, ἐξευτελισμοί, κ.λ.π.

Σχολιάζοντας τὰ παραπάνω θὰ θέλαμε νὰ τονίσουμε ὅτι στὴν περίπτωση τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἀποστόλου Ματθία φαίνεται καθαρὰ ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο ἐργάζονται οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι.

Θέλουν παντοῦ καὶ πάντοτε νὰ γίνεαι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Προτείνουν αὐτοὶ στὸν Θεὸ καὶ Ἐκεῖνος ἐκλέγει. Κάνουν αὐτοὶ τὸ ἀνθρώπινο καὶ ἀφήνουν τὸ θεϊκὸ νὰ τὸ πράξει ὁ Θεός, δηλαδὴ ἀφήνουν χῶρο στὸν Θεὸ νὰ ἐνεργήσῃ καὶ νὰ φανερώσῃ τὸ θέλημά Του. Στὴν Ἐκκλησία ὅλα εἶναι θεανθρώπινα. Ὁ Θεὸς ἐνεργεῖ καὶ ὁ ἄνθρωπος συνεργεῖ. Δὲν παραβιάζεται ἡ ἀνθρώπινη ἐλευθερία, ἀλλὰ δὲν παραθεωρεῖται καὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ἐμεῖς συνήθως, ὑποδουλωμένοι στὰ πάθη μας, θέλουμε νὰ γίνεαι τὸ θέλημά μας. Καὶ ὅταν ἀκόμη ἀπειθυνόμαστε στὸν Θεὸ ἔχουμε τὴν ἀπαίτηση νὰ μᾶς ὑπακούσει καὶ νὰ γίνεαι αὐτὸ ποὺ ἐμεῖς ἐπιθυμοῦμε. Νὰ κάνει ὁ Θεὸς τὸ ἀνθρώπινο, δηλαδὴ ἐκεῖνο ποὺ μπορούμε καὶ πρέπει νὰ κάνουμε ἐμεῖς, καὶ νὰ θέλουμε νὰ κάνουμε ἐμεῖς αὐτὸ ποὺ ὁ Θεὸς θὰ πράξει.

Ὁ ἀγώνας γιὰ τὴν μεταμόρφωση τῶν παθῶν καὶ τὴν ἐσωτερικὴ ἀναγέννηση συνδέεται στενὰ μὲ τὴν ἐκζήτηση τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ στὴν ζωὴ μας.

Ἡ σταύρωση τοῦ δικοῦ μας θελήματος ἀποτελεῖ σφραγίδα γνησιότητος. Εἶναι ἡ σφραγίδα τοῦ Χριστοῦ, ποὺ διώχνει τὴν ταραχὴ καὶ τὴν ἐπελπισία καὶ προξενεῖ ὑπαρξιακὴ χαρὰ, εἰρήνη καὶ ἐσωτερικὴ πληρότητα.

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
Μήν Αύγουστος έχων ημέρας 31 'Η ημέρα έχει ώρας 13 καί ή νύξ ώρας 11			Καθημερινῶς κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ δεκαπενταυγούστου θὰ τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ στὶς 6.30 μ.μ. καὶ στὴ συνέχεια ἡ Παράκληση πρὸς τὴν Παναγία		Ἀρχὴ νηστείας Δεκαπενταυγούστου	1 Πρόδος Τ.Σταυροῦ Θ. Λειτουργία & Ἀγιασμός 7.00 π.μ. *** Ἀρχιερατικὸς Πανηγυρικὸς Ἑσπερινὸς Ἁγίου Στεφάνου 7.00 μ.μ
2 ΚΥΡΙΑΚΗ Ἀνακομιδὴ Λειψάνων Ἁγ. Στεφάνου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.			5 Ἑσπερινὸς Μεταμορφώσεως ΤΥΠΕΤ 7.00 μ.μ	6 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.		8 Ἁγ.Νεομ. Τριανταφύλλου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 7.00 μ.μ
9 ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' Ματθαίου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	Τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως θὰ τελεσθεῖ στὶς 4 & 11 Αὐγούστου ἀπὸ τὶς 10.00 π.μ. Στὶς 25 Αὐγούστου ἀπὸ τὶς 6.00 μ.μ.				14 Προεόρτια Κοιμήσεως Θεοτόκου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Πανηγυρικὸς Ἑσπερινὸς 7.00 μ.μ	15 ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς & λιτανεὶα εἰκόνας 7.00 μ.μ
16 ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ' Ματθαίου Θ. Λειτουργία & μνημόσυνο κτητόρων Ναοῦ 7.00 π.μ.						22 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 7.00 μ.μ.
23 ΚΥΡΙΑΚΗ Ἀπόδοσις Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.		Οἱ ἐφημέριοι τοῦ Ναοῦ διακονοῦν στὸ Κοιμητήριον κάθε Σάββατον ἀπὸ 11-12 π.μ.				27 Ἁγ.Φανουρίου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.

ΠΡΩΤΟ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Περιοδικὸ Πνευματικῆς Οἰκοδομῆς

Γ.Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἁγίου Στεφάνου

Δ. Ε. Ἁγ. Στεφάνου - Δήμου Διονύσου Ἀττικῆς

Διεύθυνση: Κοιμ. Θεοτόκου 11, Ἁγ. Στέφανος 14565 Τηλέφωνο/ Fax: 210 8141919

email: enoria_koimth_agst@yahoo.gr Διαδίκτυο: www.agios-stefanos.gr

Ἔτος 4^ο Τεύχος 43^ο - Αὐγουστος 2015